

Az ügy száma: Kfv.VII.37.796/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor előadó bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Nagy Gizella kamarai jogtanácsos

Az alperes: Közbeszerezési Hatóság Közbeszerezési Döntőbizottság

(cím2)

Az alperes képviselője: Dr. Fáry Zoltán kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerezési ügyben hozott D.511/23/2024. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel

támadott határozat:

a Fővárosi Törvényszék

103.K.703.841/2024/9. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél:

a felperes (11. sorszám alatt)

az alperes (10. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelmek befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az ajánlatkérő felperes dátum1-én feladott és az Európai Unió Hivatalos Lapjában dátum2-án a sorszám1 szám alatt közzétett részvételi felhívással megindította a közbeszerzési eljárást. A közbeszerzés 1. részét érintően a Részvételi felhívás1 pontja szerint az ajánlatkérő nettó összeg1 forint keretösszeg megadásával Megbízási Keretszerződést kíván kötni, melynek alapján a Keretszerződés időtartama alatt Egyedi Megrendelésekkel PR szolgáltatásokat kíván megrendelni.

[2] A 2024. június 3-án megküldött, a részvételi szakaszt lezáró összegezés szerint az 1. részre hat részvételi jelentkezést nyújtottak be, köztük a Gazdasági Társaság1 (a továbbiakban: kérelmező) és az Gazdasági Társaság2 A felperes öt részvételi jelentkezőt hívott fel ajánlattételre. A felperes által 2024. július 22-én megküldött, majd dátum3-án adminisztratív okok miatt módosított összegezés szerint öt ajánlatot nyújtottak be, amelyekből négy ajánlat – köztük a kérelmezőé is – érvényes, a nyertes az Gazdasági Társaság2

[3] A kérelmező dátum3-án megtekintette az egyéb érdekelt ajánlatát, valamint a Gazdasági Társaság3 és az Gazdasági Társaság4 közös ajánlattevők szakmai ajánlatát és a végleges tárgyalási jegyzőkönyvet, majd 2024. augusztus 1-jén előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be. A felperes a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmét elutasította.

[4] Ezt követően a kérelmező 2024. augusztus 13-án jogorvoslati kérelmet nyújtott be, amelyben – hiánypótlást követően – annak megállapítását kérte, hogy a felperes megsértette a Kbt. 2. § (2) bekezdését, a 69. § (3) bekezdését és a 76. § (6) bekezdés b)-c) pontjait.

[5] Az alperes a 2024. december 11-én kelt D.511/18/2024. számú végzésével a jogorvoslati eljárást a Kbt. 158. § (1) bekezdés első és második mondatainak alkalmazásával kiterjesztette annak vizsgálatára, hogy a felperes a részvételi és ajánlattételi dokumentumokban a minőségi értékelési szempont értékeléséhez alkalmazott szakmai kritériumrendszer meghatározásával megsértette-e a Kbt. 50. § (4) bekezdése szerinti esélyegyenlőség biztosítására vonatkozó kötelezettségét, valamint a Kbt. 76. § (6) bekezdés b) pontjában rögzített előírásokat.

[6] Az alperes a 2024. szeptember 30-án kelt, keresettel támadott határozatával a jogorvoslati eljárás hivatalbóli kiterjesztése alapján megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 50. § (4) bekezdését és a Kbt. 76. § (6) bekezdés b) pontját, egyúttal a kérelmező jogorvoslati kérelme tekintetében a jogorvoslati eljárást megszüntette. Az alperes megsemmisítette a részvételi felhívást, a közbeszerzési dokumentumokat és valamennyi a közbeszerzési eljárásban hozott ajánlatkérői döntést a tárgyi közbeszerzés 1. részében. Emellett a felperessel szemben 3.000.000 forint bírságot szabott ki.

A jogerős ítélet

[7] A felperes az alperes határozata ellen közigazgatási pert indított, az elsőfokú bíróság a 2025. szeptember 24-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[8] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság először a felperes által a jogorvoslati kérelem elkészítése körében előadott kereseti érveket vizsgálta. A Kbt. 145. § (1) bekezdésére és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 38. §-ára utalással kifejtette: annak volt jelentősége, hogy a kérelmező jogorvoslati kérelmének tartalma pontosan mire irányult, mivel ehhez kapcsolódóan lehet értékelni a jogsértés tudomásra jutásának időpontját és ezzel összefüggésben a jogorvoslati határidő megtartottságát. Megállapította, hogy az alperes helyesen határozta meg a jogorvoslati kérelem tartalmát, amelyben kifejezetten a nyertes ajánlattevő ajánlatának ismeretében, az abban foglaltakhoz képest, az ajánlatának az értékelése egyes tényezőivel összefüggő kifogás volt a vizsgálat tárgya. Minderről – a felperes érvelésével szemben – a kérelmező nem az összegezésből szerzett tudomást. A kérelmező ugyanis a saját szakmai ajánlatának értékelését azzal összefüggésben vitatta, hogy a többi ajánlattevő ajánlatának tartalmára is figyelemmel a felperes az ő ajánlatát miért értékelte jogsértő módon. Erre azonban a többi ajánlat tartalmának ismeretében volt csupán lehetősége. A hangsúly itt nem azon van, hogy a kérelmező az összegezésből minden ajánlattevő szakmai ajánlatának értékelését már megismerte, hanem azon, hogy az általa állított jogsértéshez annak ismeretére is szüksége volt, hogy a többi ajánlattevő szakmai ajánlata mit tartalmazott és ehhez képest milyen módon került sor a többi ajánlattevő, különös tekintettel a nyertes ajánlattevő szakmai ajánlatának értékelésére, és ennek fényében a saját szakmai ajánlatát az felperes miként minősítette. A többi ajánlattevő szakmai ajánlatának megismerésére pedig kizárólag iratbetekintés útján volt csak lehetősége. Mindezt támasztja alá a kérelmezőnek az előzetes vitarendezési kérelemben kifejtett, a nyertes ajánlattevő szakmai ajánlatának értékelésével, szakmai ajánlatának tartalmával kapcsolatos érvelése is annak 15. és 16. oldalán a B) és C) értékelési tényezőkkel összefüggésben, amely az első hiánypótlásra adott válasz 14. oldalán és 16. oldalán megismétlődik. A kérelmező előzetes vitarendezési kérelme az iratbetekintéskor megismert tényekre, az ajánlattevők szakmai ajánlatának tartalmára és ehhez képest a kérelmező szakmai ajánlatának tartalmára és az ezzel összefüggő felperesi

értékelésre épült. Abban egyértelműen szerepel, hogy a kérelmező a saját ajánlatának értékelését abból a szempontból vitatja, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata tartalmának fényében a felperes szubjektív, jogszabálysértő módon értékelte a felperes szakmai ajánlatában foglaltakat. Az elsőfokú bíróság ezért osztotta az alperes által a határozatban kifejtett azon álláspontot, hogy a kérelmező kizárólag az iratbetekintéskor ismerhette meg az ajánlattevők szakmai ajánlatát, annak tartalmát, és ezt követően tudott az ajánlatának értékelésével kapcsolatos jogsértésre hivatkozni, előzetes vitarendezési kérelmet előterjeszteni. A jogorvoslati eljárás megindításának törvényi akadálya elkésettség miatt nem állt fenn. A Kbt. jogorvoslati határidő számítására vonatkozó szabályokat az alperes a törvény szövegével összhangban azzal koherens módon értelmezte és alkalmazta.

[9] Az elsőfokú bíróság ezt követően vizsgálta, hogy az alperes eljárásának hivatalbóli kiterjesztésére jogszerűen került-e sor. Rámutatott, hogy miután az alperes a jogorvoslati kérelem tartalmát helytállóan határozta meg akként, hogy abban a kérelmező az ajánlatának értékelését más ajánlattevők ajánlatához képest tette sérelmessé, ezért a „vizsgálaton túli jogsértés” feltételét teljesítő kezdeményezést fogalmazott meg a szakmai kritériumrendszer vizsgálatára. Az alperes D.511/18/2024. számú végzésében a Kbt. 50. § (4) bekezdése alapvető követelmény tételes jogi leképezése, így a Kbt. 2. § (2) bekezdése sérelmének külön történő megjelölése nélkül is megállapítható, hogy a kiterjesztés a törvény második mondatában megfogalmazott feltételt is teljesíti. A Kbt. 50. § (4) bekezdése sérelmének a vizsgálata éppen a jogorvoslati eljárás során felismert, kifejezetten a részvételi és ajánlati felhívás kapcsán felmerült, jogorvoslati kérelmen túli jogsértéssel összefüggő. Az alperes a Kbt. 158. § (1) bekezdése alapján eljárhat olyan jogsértés vizsgálata tekintetében is, amelyet a kérelem nem tartalmaz, azonban erre csak abban az esetben van lehetőség, ha fennállnak az eljárás hivatalból történő kiterjesztésének a Kbt. 158. § (1) bekezdésében foglalt feltételei, az alperes él is ezen kiterjesztés lehetőségével, erre nézve alakszerű döntést, vagyis végzést hoz, figyelemmel a Kbt. 145. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Ákr. 80. § (1) bekezdésére (Kúria Kfv.III.37.193/2017/5.).

[10] Az elsőfokú bíróság végül azt vizsgálta, hogy a hivatalbóli kiterjesztés alapján helyesen jutott-e arra a következtetésre az alperes, hogy a felperes megsértette a Kbt. 50. § (4) bekezdését és 76. § (6) bekezdés b) pontját és döntése e tekintetben a felperes által hivatkozott Ákr. 62. § (1) bekezdésének és az általa tartalmában megjelölt Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek eleget tesz -e, illetve a felperesnek az eljáró tanács összetételével kapcsolatos kereseti érvei helytállóak-e. Megállapította, hogy az alperes határozatának indokolása nem terjed ki sem a felperes által megküldött, „A végleges szakmai ajánlat elkészítésére vonatkozó elvárások” és a szakmai tényezők együttes vizsgálatára, és ennek a Kbt. rendelkezéseivel való összevetésére, sem pedig a felperes által a jogorvoslati eljárás során a szakmai értékelési tényezők körében tett nyilatkozat cáfolatára, illetve annak megjelölésére, hogy a felperes által előadottakat mire figyelemmel mellőzte. Az alperes a határozatának 50. pontjában mindössze fél oldal terjedelemben tett olyan megállapításokat, amelyekből a felperes terhére jogszabálysértést értékelt. Azonban nem végezte el a kifogásolt tartalom értékelési tényezőinek olyan összevetését, amelyből a szakmai értékelési tényezők szubjektív volta, így a Kbt. 50. § (4) bekezdésének és 76. § (6) bekezdés b) pontjának sérelme egyértelműen megállapítható lenne. A határozat ugyan részletesen tartalmazza a felperes nyilatkozatait, de azok értékelése elmaradt. Az alperes nem reflektált a felperes érveire, hiányzik annak az indokolása, hogy a szakmai értékelési tényezők mire figyelemmel nem feleltek meg a jogszabályi követelményeknek a felperes által e körben előadott, a szakmai értékelési tényezők általánosan elfogadott kritériumaihoz képest. Az alperes döntése nem tartalmazott indokolást arról sem, hogy a felperes által adott nyilatkozatot a szakmai tényezőkkel összefüggésben mely okból nem fogadta el. A figyelembe vett jogszabályok felsorolása megtörtént, de a megállapított tények, az abból levont következtetések, a

jogsabálysértések pontos kifejtése, valamint az ezek közötti ok-okozati összefüggések tényleges feltárása elmaradt. Elmaradt az egyes felperes terhére tett megállapításoknak a hivatkozott jogszabályok szerinti elemzése is. A határozatból a tényállás teljeskörű megállapítása, az annak alapjául szolgáló tények és bizonyítékok maradéktalan megjelenítése, valamint a bizonyítékok megfelelő értékelése hiányzik.

[11] Az elsőfokú bíróság rámutatott: a közbeszerzési tanács összetétele, a szakmai biztos személyének követelménye az alperes szakszerű eljárásának garanciája. Az ügy tárgyával összefüggő végzettséggel rendelkező biztos szerepe az eljáró tanács munkájának segítésében és a szakszerű döntés meghozatalában áll. A felperes által hivatkozottakkal ellentétben önmagában az, hogy a szakmai biztos informatikai végzettséggel rendelkezett, még nem teszi az alperes eljárását és döntését jogsértővé abban az esetben, ha abból a szakszerűség, szakmaiság és a megalapozott, teljes körűen indokolt és alátámasztott döntéshozatal követelményének megtartottsága megállapítható. Mivel azonban a bíróság osztotta a felperes által az alperesi döntés érdeme tekintetében tett eljárási kifogásokat, és megállapította e körben az Ákr. 62. § (1) bekezdésének és 81. § (1) bekezdésének sérelmet, az indokolás ilyen mértékű hiányosságára tekintettel nem volt abban a helyzetben, hogy a döntés szakszerűsége körében a Kbt. 146. § (2) bekezdésével és az Ákr. 71. § (1) bekezdésével összefüggésben előadott felperesi kereseti érveket érdemben értékelje.

[12] A megismételt eljárásra nézve meghagyta, hogy amennyiben az alperes úgy ítéli meg, hogy a hivatalbóli kiterjesztés indokolt, a kifogásolt szakmai értékelési tényezőket számba kell vennie és „*A végleges szakmai ajánlat elkészítésére vonatkozó elvárások*” összevetésével kell értékelnie, azt határozatában rögzítenie, a felperes által a közigazgatási eljárás során hivatkozottakat figyelembe véve döntésének indokolásában számot kell adnia arról, hogy ennek fényében a szakmai értékelési tényezők jogszabályi követelményeknek való megfelelését miként értékelte. A teljes körűen feltárt tényállás alapján indokolt határozatot kell hoznia, figyelemmel a közbeszerzési tanács összetételének, a szakszerűség biztosításának a Kbt. 146. § (2) bekezdése szerinti követelményére is. Célszerűnek látszik a megismételt eljárás során a Kúria Kfv.II.37.736/2016/9. számú iránymutató ítéletének a vizsgálata, amely a szakmai zsűri által adott szakmai értékelés felülbírálatóságára vonatkozik.

A felülvizsgálati kérelmek

[13] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatásával a közigazgatási cselekmény megsemmisítését, és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[15] Befogadási kérelmének indokaként az aa) alpont körében előadta, hogy a jogorvoslati kérelem elkésett, ezért azt vissza kellett volna utasítani, illetve a jogorvoslati eljárást meg kellett volna szüntetni, így nem lett volna lehetőség az eljárás hivatalbóli kiterjesztésére sem. Álláspontja szerint a kérelmező az írásbeli összegezésből teljes körűen megismerte a szakmai ajánlata szakmai zsűri általi részletes értékelését, ennek ellenére mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság elfogadta a tudomásra jutás időpontjaként a más ajánlattevők szakmai ajánlatába betekintésének az időpontját. Egységes a gyakorlat abban, hogy az írásbeli összegezésből megismerhető jogsértések tekintetében az összegezés

kézből kell számítani a jogorvoslati határidőt, a Kbt. csak a megtekintett iratokat érintő jogsértéssel kapcsolatban teszi lehetővé az iratbetekintés napjától kezdve a jogorvoslati határidők számítását. Továbbmenően kifejtette, hogy az eljárás hivatalbóli kiterjesztésének törvényi feltételei egyébként sem álltak fenn. Az elsőfokú bíróság elfogadta az alperes általános, összefoglaló jellegű tájékoztatását, továbbá az érdekelt, illetve ügyfél fogalmának szűkített értelmezését, alkalmazását. A Kbt. 158. § (1) bekezdése utolsó fordulata vonatkozásában Kúria által adott iránymutatás még nem áll rendelkezésre, ennek fennállása elfogadását az elsőfokú bíróság sem indokolta. Azt is kifogásolta, hogy az alperes sem az eljáró tanács összetétele, sem szakértő igénybevétele útján nem biztosította a szükséges szakértelmet. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére a szakmaiság biztosítása sérelmét nem állapította meg, továbbá nem is adott ennek érdekében kifejezett és egyértelmű iránymutatást.

[16] Az ab) alpont körében azzal érvelt, hogy a jogvesztő jogorvoslati határidők megkerülését jelentené és jogbizonytalanságot okozna, ha azokban az esetekben is az iratbetekintés napja lenne a tudomásra jutás időpontja, amikor a vélelmezhető jogsértésről már az írásbeli összegezésből pontos és részletes tájékoztatást kapott a kérelmező. Továbbá jelentős kérdésnek tartotta, hogy az alperes a Kbt. által szabott kógens keretek között éljen a hivatalbóli kiterjesztés jogával, annak szélesebb értelmezésre, alkalmazására ne kerüljön sor.

[17] Az ad) alpont körében kiemelte, hogy a kógens szabályozásra tekintettel az alperest kötik a jogvesztő jogorvoslati határidők, illetve a hivatalbóli kiterjesztés alkalmazási feltételei, mindkettő az érdemi eljárás akadályát jelenti, megsértésük az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegés. Az alperes sem az ügyben eljáró tanács összetétele, sem szakértő kirendelése által nem biztosította a szakmaiságot, ezek hiánya érdemben kihatott a határozatra, annak megalapozatlanságát okozva.

[18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[19] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[20] Hangoztatta, hogy az elsőfokú bíróság nem a Kp. 5. § (1) bekezdése keretei között bírálta el a közigazgatási jogvitát, ezzel eltért a Kúria Kpkf.VI.39.649/2020/2. számú határozatában szereplő jogértelmezéstől, mert nem olyan tevékenységet vizsgált, amelyet a per alperese valósít meg, illetve, amely a közigazgatási jog által szabályozott. Amennyiben az elsőfokú bíróság a közigazgatási jogvita keretein belül marad, más érdemi döntést hozott volna, illetve a megismételt eljárására nézve megfelelő, az értékelt tényállással adekvát, végrehajtható iránymutatást adott volna. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdésének megsértésével nem a megelőző eljárásban megállapított tényállást vette alapul döntéskor, így nem az ügy érdemében hozott döntést. A jogsértésekre tekintettel úgy vélte: a megismételt eljárás keretei is parttalanává váltak, a Kp. 97. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség nem teljesíthető, mert a jogerős ítélet nem a hatáskörébe tartozó kérdések vizsgálatát írja elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati kérelmek befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[22] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[23] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmek befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelmekben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[25] A perbeli esetben a sem a felperes, sem az alperes nem jelölt meg olyan körülményt, amely a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelme befogadását indokolná.

[26] Az alperes még azt sem tette világossá, álláspontja szerint mi lenne az az elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a Kúria álláspontjának – első alkalommal történő – kifejtése lenne szükséges.

[27] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogorvoslati eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtásának határidejével, ezzel összefüggésben a jogsértés tudomásra jutása időpontjával, az eljárás hivatalbóli kiterjesztésével, továbbá a szakmaiság sérelmével kapcsolatos perbeli jogkérdésekre hivatkozott, azonban azt már ő sem mutatta be, hogy e kérdések mikénti eldöntése kapcsán a bírói gyakorlat egysége sérült volna vagy ennek veszélye fenyegetne, a jogerős ítélettől eltérő értelmezésen alapuló ítéleti döntésre nem hivatkozott.

[28] Sem a felperes, sem az alperes nem jelölt meg egyetlen olyan alsóbb fokú bírósági határozatot sem, amely arra világítana rá, hogy az ítélkezési gyakorlat bármely jogkérdésben szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok számára az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében – szükség szerint – irányt mutasson. Hangsúlyozza a Kúria, hogy amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem

kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az alsóbb fokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.137/2023/2., Kfv.VII.37.596/2025/2.).

[29] Sem a felperes, sem az alperes nem hivatkozott egyetlen olyan körülményre sem, amely az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalna, ezáltal a joggyakorlat továbbfejlesztését kívánná.

[30] Önmagában az, hogy valamely fél nem ért egyet a jogerős ítélettel, azt jogszabálysértőnek – például téves jogértelmezésen nyugvónak – tartja, nem elégséges a felülvizsgálati kérelem befogadásához és az ítélet érdemi felülvizsgálatához. Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmeket a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem tudta befogadni.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[32] A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan tény, körülményt, amely valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. Az adott ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Az, hogy a felperes – általánosságban – jogbizonytalanságra utal, vagy az általa felvetett jogkérdést – közelebbi indokolás nélkül – jelentősnek tartja, nem értékelhető olyan szempontként, amely a felülvizsgálati kérelmének a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján történő befogadását lehetővé tenné.

[33] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[34] A Kp. 117. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. E jogszabályi rendelkezésből következően, ha a fél a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, úgy ez irányú kérelmét a befogadhatóság körében, annak szempontjait érintően is részletesen meg kell indokolnia. Ezeknek az indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át.

[35] A felperes felülvizsgálati kérelmében az alperes eljárását érintő jogszabálysértésekre hivatkozott, azonban a jogszabálysértések, továbbá annak megjelölésén túl, hogy e jogszabálysértéseket az ügy érdemére kihatónak tartja, további, a befogadást megalapozó részletes indokolást nem tárt a Kúria elé. A Kúria mindazonáltal kiemeli: az elsőfokú bíróság a jogerős ítélete indokolásában részletesen kifejtette azt a jogi álláspontját, miszerint a perbeli esetben a kérelmező kizárólag az iratbetekintéskor ismerhette meg az ajánlattevők szakmai ajánlatát, annak tartalmát és ezt követően tudott az ajánlatának értékelésével kapcsolatos jogsértésre hivatkozni, előzetes vitarendezési kérelmet előterjeszteni. A jogorvoslati eljárás megindításának törvényi akadálya elégtéttség miatt nem állt fenn. Arról is részletes indokolást adott, hogy megítélése szerint az eljárás hivatalból történő kiterjesztésének törvényi feltételei fennálltak, mert a kezdeményezés a jogorvoslati kérelem alapján vizsgáltakon túli jogsértést fogalmazott meg, a Kbt. 50. § (4) bekezdése

pedig alapelvi követelmény tételesjogi leképezése, így a Kbt. 2. § (2) bekezdése sérelmének külön történő megjelölése nélkül is megállapítható, hogy a kiterjesztés a törvény második mondatában megfogalmazott feltételt is teljesíti. A Kbt. 50. § (4) bekezdése sérelmének a vizsgálata éppen a jogorvoslati eljárás során felismert, kifejezetten a részvételi és ajánlati felhívás kapcsán felmerült, jogorvoslati kérelmen túli jogsértéssel összefüggő. A szakmaiság sérelmét illetően pedig az elsőfokú bíróság arra mutatott rá, hogy önmagában az, hogy a szakmai biztos informatikai végzettséggel rendelkezett, még nem teszi az alperes eljárását és döntését jogsértővé abban az esetben, ha abból a szakszerűség, szakmaiság és a megalapozott, teljes körűen indokolt és alátámasztott döntéshozatal követelményének megtartottsága megállapítható. Mivel azonban a bíróság osztotta a felperes által az alperesi döntés érdeme tekintetében tett eljárási kifogásokat, és megállapította a tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettség sérelmét, nem volt abban a helyzetben, hogy a döntés szakszerűsége körében előadott felperesi kereseti érveket érdemben értékelje. Az elsőfokú bíróság tehát mindezekről a kérdésekről a jogerős ítéletében állást foglalt. Az pedig, ha a felperes az elsőfokú bíróság által adott indokolást vitatja, jogértelmezésével nem ért egyet, nem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadást megalapozó eljárási hibát jelez.

[36] Az alperes felülvizsgálati kérelmében felhívott Kpkf.VI.39.649/2020/2. számú határozatát a Kúria egy agrár-környezetgazdálkodási támogatással összefüggésben benyújtott kifizetési kérelem elutasítása elleni kifogás tárgyában indult ügyben hozta. Abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a kifogást elutasító döntéssel szemben előterjesztett keresetlevél elbírálására közigazgatási jogvita keretei között, közigazgatási bíróság előtt vagy polgári perben kerülhet-e sor. Az első fokon eljáró bíróság végzésével a keresetlevelet visszautasította, amely végzését a Kúria helybenhagyta. Megállapította ugyanis, hogy a támogatási szerződés egyértelműen, jogszabályi rendelkezéssel deklaráltan polgári szerződés, a támogatási szerződés és annak mellékleteként az ÁSZF, továbbá a pályázati felhívás rendelkezéseinek be nem tartása miatt kialakult jogvita nem közigazgatási, hanem polgári jogi jogvita. Így a Kúria megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság a Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontja szerinti visszautasítási ok fennállását helytállóan állapította meg. A jelen perbeli esetben ugyanakkor ilyen kérdés fel sem merült, az alperes a határozatában maga adott tájékoztatást az igénybe vehető közigazgatási bírói útról [Kp. 5. § (1) bekezdés]. Az alperes által felhívott Kp. 78. § (2) bekezdése nem úgy szól, hogy a bíróságnak a megelőző eljárásban megállapított tényállást kell alapul vennie, hanem hogy a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve kell értékelnie. Ami pedig az elsőfokú bíróság által a megismételt eljárásra adott iránymutatást illeti, annak a megfelelősége nem hozható összefüggésbe sem azzal, hogy a közigazgatási perben az alperes valamely alapvető eljárási joga sérült volna, sem pedig azzal, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést követett volna el. Ilyen eljárási hibát az alperes sem jelölt meg, a határozatok teljesítésére vonatkozó kötelezettség [Kp. 97. § (1) bekezdés] a feleket terheli. A jogorvoslati eljárás megismételt lefolytatása – nem vitásan – az alperes hatáskörébe tartozik, annak során pedig törvényi kötelezettsége a releváns tényállás tisztázása és a döntése indokainak bemutatása.

[37] Mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelmek befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem volt lehetőség.

[38] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást – mind a felperes, mind az alperes felülvizsgálati kérelme tekintetében – a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[39] *Önmagában az, hogy valamely fél nem ért egyet a jogerős ítélettel, azt jogszabálysértőnek – például téves jogértelmezésen nyugvónak – tartja, nem elégséges a felülvizsgálati kérelem befogadásához és az ítélet érdemi felülvizsgálatához.*

Záró rész

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmek befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[41] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. december 16.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s. k.

előadó bíró

Dr. Szilas Judit s. k.

bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

bíró

Dr. Varga Zs. András s. k.

bíró